

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **Hofmann GmbH**, se sídlem Konrad-Utz-Str. 1, 93437 Furth im Wald, Spolková republika Německo, organizační složka v České republice se sídlem Sloup 1, Davle III, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2007, č. j. 7 Ca 135/2007 - 25,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2007, č. j. 7 Ca 135/2007 - 25, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2007, č. j. 7 Ca 135/2007 - 25, bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) ze dne 27. 11. 2006, č. j. 164718/2006/KUSK, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce (dále jen „stěžovatel“) a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 9. 1. 2006, č. j. 4/5896/05/RED/6. Městský soud v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že usnesením ze dne 20. 6. 2007, č. j. 7 Ca 135/2007 - 18, vyzval stěžovatele, aby do tří dnů od doručení usnesení zaplatil soudní poplatek, který činí podle položky 14a bod 2 písm. a) Sazebníku soudních poplatků (příloha k zákonu o soudních poplatcích) 2000 Kč, a to v kolcích na připojeném tiskopise. Současně stěžovatele upozornil, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení zastaveno. Usnesení bylo stěžovateli doručováno na adresu Sloup 1, 252 66 Davle III. Městský soud měl za to, že mu bylo doručeno dne 2. 7. 2007 a jelikož soudní poplatek nebyl zaplacen, městský soud zastavil řízení o žalobě podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s.

a § 9 odst. 1 zákona ČNR č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) z důvodu nezaplacení soudního poplatku.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž uvedl, že svou žalobu mylně podal k „soudu pro Středočeský kraj“. Tuto chybu napravit „Krajský soud pro Středočeský kraj“ a postoupil spis městskému soudu, o čemž se však stěžovatel nedozvěděl. Při osobní návštěvě stěžovatele u Krajského soudu v Praze mu bylo sděleno, že jej městský soud vyzve, aby uhradil soudní poplatek, neboť v dané chvíli soud pro kauzu nemá jednací číslo a platit kolky v podstatě nejde. Stěžovatel uvedl, že čekal a dočkal se pouze usnesení, kterým se řízení zastavuje. Stěžovatel zdůraznil, že je připraven částku 2000 Kč okamžitě uhradit a dále uvedl, že při osobní návštěvě městského soudu jej justiční stráž nevpustila do budovy s poukazem na to, že pracoviště tohoto soudu v Hyberské ulici není jeho standardním pracovištěm, soud nerozhoduje veřejně a účastníci do budovy nechodí, ani když nosí peníze. Na základě výše uvedených skutečností navrhl zrušení napadeného usnesení a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené usnesení v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Z obsahu soudního spisu je zřejmé, že stěžovatel je právnickou osobou se sídlem ve Spolkové republice Německo, která má organizační složku na území České republiky a zapsanou v obchodním rejstříku. Stěžovatel podal žalobu u Krajského soudu v Praze, ve které jako žalobce označil Hofmann GmbH, Konrad Utz Strasse 1, 93437 Furth im Wald, na území České republiky reprezentovaný organizační složkou, se sídlem Sloup 1, Davle. Krajský soud v Praze věc usnesením ze dne 2. 3. 2007 postoupil Městskému soudu v Praze, neboť bylo žalobou napadeno rozhodnutí vydané Krajským úřadem Středočeského kraje se sídlem v Praze 5, tedy se sídlem v obvodu Městského soudu v Praze. Toto usnesení bylo stěžovateli doručováno na adresu jeho organizační složky zapsané v obchodním rejstříku. Zásilka byla uložena, neboť nebyl na uvedené adrese. Zásilku si stěžovatel nevyzvedl. Městský soud poté stěžovatele vyzval usnesením ze dne 20. 6. 2007, aby ve lhůtě tří dnů zaplatil soudní poplatek. Toto usnesení bylo stěžovateli opět doručováno na adresu jeho organizační složky zapsané v obchodním rejstříku. Městský soud se pokusil o doručení zásilky dvakrát, ale ani jeden pokus nebyl úspěšný. Poprvé bylo doručováno na adresu Sloup 1, 252 66 Davle III, podruhé bylo, zřejmě s ohledem na informaci poskytnutou doručovací poštou, doručováno na adrese Hráskeho 2231, Praha 4. Zásilka byla stěžovateli v obou případech uložena, stěžovatel si ji však nevyzvedl. Městský soud pak napadeným usnesením rozhodl o zastavení řízení a toto usnesení bylo doručováno již na adresu Hráskeho 2231, 148 00 Praha 4 a jednatel stěžovatele JUDr. Hofmann zásilku dne 8. 10. 2007 osobně převzal.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle odst. 3 citovaného ustanovení soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené

lhůtě zaplacen. Podle odst. 7 citovaného ustanovení usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.

Nejvyšší správní soud se nejprve musel zabývat tím, zda byl stěžovatel k zaplacení soudního poplatku řádně vyzván, neboť v kasační stížnosti namítal, že předmětnou výzvu neobdržel.

Podle ustanovení § 37 odst. 3 s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. Ten, kdo činí podání, (dále jen „podatel“) v podání uvede o své osobě osobní údaje jen v nezbytném rozsahu; vždy uvede jméno, příjmení a adresu, na kterou mu lze doručovat. Podléhá-li podání soudnímu poplatku, musí být opatřeno kolkovou známkou v odpovídající hodnotě a musí k němu být připojeny listiny, jichž se podatel dovolává.

V daném případě stěžovatel výslovně neuvedl adresu, na kterou mu lze doručovat, a proto městský soud doručoval usnesení obsahující výzvu k zaplacení soudního poplatku na adresu organizační složky zapsané v obchodním rejstříku, aniž by bylo zcela zřejmé, zda se jedná o adresu, na kterou mu lze doručovat. Stěžovatel v žalobě označil jako žalobce Hofmann GmbH, Konrád Utz Strasse 1, 93437 Furth im Wald, na území České republiky reprezentovaný organizační složkou, se sídlem Sloup 1, Davle, což sice naznačuje, že na adresu organizační složky by mohlo být možné doručovat, avšak tato skutečnost není a nebyla městským soudem postavena najisto. Stejně tak dobře by bylo lze z podání stěžovatele dovodit, že doručováno mu má být na adresu sídla a že informace o organizační složce na území České republiky slouží pouze k tomu, aby stěžovatel doložil svůj vztah k České republice, jehož se týká i jím podaná správní žaloba.

Vzhledem k okolnosti, že stěžovatel si na adrese své organizační složky zásilky nevyzvedával a že i na další poštou označené adrese se zprvu doručovat nedařilo, měl se předseda senátu pokusit výzvu k doplnění podání doručovat ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s na adresu sídla právnické osoby zapsanou do obchodního rejstříku, tedy na adresu ve Spolkové republice Německo. Stěžovatel by pak měl možnost doplnit své podání o údaj, na kterou adresu mu lze doručovat. V případě pochybností o adrese pro doručení písemností totiž nelze tyto pochybnosti vykládat v neprospěch stěžovatele a doručovat mu na adresu, o níž není jisté, že je adresou ve smyslu § 37 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že výzva k zaplacení soudního poplatku nebyla stěžovateli řádně doručena, neboť mu ve smyslu § 37 odst. 3 s. ř. s. nebyla doručena na adresu, na kterou mu lze doručovat.

Nejvyšší správní soud již vícekrát vyslovil, že předpokladem pro zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku je nejen to, že poplatek nebyl zaplacen, ale také to, že účastník byl k jeho zaplacení řádně vyzván a poučen o následcích nesplnění výzvy a že marně uplynula lhůta k zaplacení. V daném případě nebyla stěžovateli tato výzva doručena, proto nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení podle § 9 zákona o soudních poplatcích. Na základě nesplnění takto nesprávně doručované výzvy k zaplacení

poplatku nebylo lze vydat usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, neboť stěžovateli nebyla reálně dána možnost, aby svoji platební povinnost splnil.

Nejvyšší správní soud podotýká, že z ustanovení § 47 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. neplyne, že je-li doručováno zahraniční právnické osobě, která má na území České republiky organizační složku, doručuje se na adresu této organizační složky a že organizační složka na území České republiky „supluje“ sídlo. I pro zahraniční právnické osoby platí, že zásadně se doručuje na adresu jejich sídla. Je to ostatně i logické, neboť zdaleka ne vždy se věci projednávající v soudním řízení musí týkat pouze organizační složky mající sídlo na území České republiky. Existence organizační složky či podniku na území České republiky je pro právnickou osobu sice jednou z podmínek k tomu, aby mohla na území České republiky podnikat (§ 21 obch. z., zejm. odst. 3 a 4), nemění však nic na režimu doručování v soudním řízení správním. U zahraničních právnických osob ovšem zpravidla častěji než v jiných případech bude připadat v úvahu (samozřejmě za splnění zákonných podmínek), aby soud uložil stěžovateli, aby si zvolil zmocněnce pro doručování, příp. mu jej ustanovil (§ 42 odst. 3 s. ř. s.).

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a vrátil věc městskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). Ve věci rozhodl v souladu s § 109 odst. 1 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

Nejvyšší správní soud považuje za nutné také zdůraznit, že stěžovateli vznikla poplatková povinnost při podání žaloby, a proto měl soudní poplatek uhradit vylepením kolkových známek na prvopis žaloby. Obtíže, které stěžovateli vznikly v souvislosti s nezaplacením soudního poplatku a prodloužení řízení s tím spojené tak nutno v převážné míře přičítat jeho chování. Jelikož však stěžovatel uhradil soudní poplatek vylepením kolkových známek na podání doručené městskému soudu dne 17. 10. 2007, nebrání již tento nedostatek podmínek řízení v dalším postupu v řízení.

Nejvyšší správní soud poukazuje také na to, že v mezidobí se ukázalo, že adresa, na kterou má být stěžovateli doručováno, je adresa Hráského 2231, 148 00 Praha 4 (na tuto adresu bylo také stěžovateli doručeno napadené usnesení a rovněž poučení o složení senátů Nejvyššího správního soudu). V dalším mu tedy bude městský soud doručovat na tuto adresu, ledaže by stěžovatel soudu sdělil jinou adresu pro doručování (např. adresu jeho sídla ve Spolkové republice Německo či adresu, na níž má být umístěna jeho organizační složka v České republice) nebo ledaže by z dalších okolností vyplynulo, že adresa Hráského 2231, Praha 4, ve skutečnosti není adresou, na kterou má být stěžovateli podle jeho vůle doručováno.

Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí městského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je tento vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti městský soud pojedná v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. září 2008

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu